

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214207812
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214207812.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľky: C. F., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, R. J., v konaní zastúpenej Advokátskou spoločnosťou, s.r.o. so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, proti odporkyni: H.. R. F., nar. X.X.XXXX, bytom C. 8, P., o vrátenie daru, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., obci P., okres F., evidovaných Okresným úradom F., katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako parcely registra „M. parcelné číslo XXXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcely registra „M. parcelné číslo XXXX, druh pozemku: záhrady o výmere XXX mX a stavby - rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúceho sa na parcele číslo XXXX.

O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením do 30 od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 23.4.2014 navrhovateľka súdu doručila návrh, ktorým sa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., obci P., okres F., evidovaných Okresným úradom F., katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ KN parcelné číslo XXXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcely registra „C“ KN parcelné číslo XXXX, druh pozemku: záhrady o výmere XXX m2 a stavby - rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúceho sa na parcele číslo XXXX. Tiež sa domáhala uloženia povinnosti odporkyni predmetné nehnuteľnosti v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku vypratať. Návrh odôvodnila tým, že darovacou zmluvou zo dňa 31.10.1996 darovala odporkyni ako svojej dcére predmetné nehnuteľnosti. Nakoľko sa ale vzťahy medzi účastníkmi konania natoľko vyhrotili, že stav, ktorý medzi nimi vznikol si vyžaduje kategorické riešenie, vyzvala odporkyňa na vrátenie darovaných nehnuteľností. Odporkyňa podľa jej názoru nespĺňa ani základné atribúty slušného a čestného správania sa, ako ani vďačnosti a úcty, ktorú od nej očakáva nielen vo vzťahu k sebe, ale aj vo vzťahu k svojim deťom a manželovi. Dôsledkom správania sa odporkyne došlo k hlbokému rozvratu vzťahov v rodine, predovšetkým vzťahu účastníčok konania ako matky a dcéry. Konštatovala, že v dňoch 6. a 7 februára 2014 sa snažila odporkyni dohovoriť, aby prestala klamať svojho manžela, ubližovať svojej rodine a deťom a aby ukončila mimomanželský vzťah. Vtedy ju odporkyňa vyhodila zo spomínaných nehnuteľností zo slovami: „nie si moja matka, nikdy si ňou nebola a matku som nikdy ani nemala“, čo sa jej veľmi dotklo, keďže odporkyňa tieto slová niekoľkokrát zopakovala s plnou vážnosťou a pred svojimi deťmi, teda jej vnučkami. Následne jej odporkyňa z kabelky odcudzila kľúče od predmetnej nehnuteľnosti - rodinného domu v úmysle zabrániť jej v prístupe do nehnuteľnosti. Tiež bola svedkom vyjadrenia odporkyne v rámci telefonického hovoru odporkyne s jej manželom dňa 25.3.2014, kedy odporkyňa svojmu manželovi v telefonickom rozhovore povedala, že ho aj s jeho svokrou (navrhovateľkou) vykostí. Svedkami tejto udalosti boli aj deti odporkyne. Odporkyňa jej v minulosti dala mobilný telefón a platila jej

paušál, avšak tento jej po spomínaných udalostiach bez akéhokoľvek upozornenia a vysvetlenia dala zablokovať a zrušila jej paušál, čo navrhovateľka brala ako schválnosť zo strany odporkyne. Okrem toho odporkyňa od 7.2.2014 zakazuje svojim deťom akýkoľvek styk s navrhovateľkou, hoci je ich starou matkou a s deťmi mala dobrý a láskyplný vzťah. Správanie sa odporkyne, ktorá počas manželstva udržiavala intímny pomer s iným mužom, považovala za absolútne priečiace sa rodinným hodnotám a hodnotám, ktorým ju počas celého života viedla, toto správanie sa odporkyne považuje za neúctivé, dokonca dehonestujúce nielen voči svojej osobe ale aj voči manželovi odporkyne a s ohľadom na svoje vnučky - deti odporkyne aj za rizikové. Za nemorálne a nepatričné považuje aj konanie odporkyne, ktorá po úspešnom absolvovaní oplodnenia cestou asistovanej reprodukcie pri staršej dcére zavádzala svojho manžela aj ohľadom počatia mladšej dcéry, pričom počatie tohto dieťaťa cestou asistovanej reprodukcie už bolo vyvrátené. Toto konanie odporkyne navrhovateľka odsudzuje. Nehnuteľnosti, ktoré žiada od odporkyne vrátiť jej v minulosti darovala v dobrej viere, že sa odporkyne bude voči nej i voči členom svojej rodiny (manželovi a deťom) správať úctivo a v súlade s dobrými mravmi. Odporkyňa však svojim konaním a správaním porušuje dobré mravy, čo podľa jej názoru odôvodňuje jej nárok domáhať sa od odporkyne vrátenia daru, na čo odporkyňa listom zo dňa 3.4.2014, ktorý bol odporkyni doručený dňa 8.4.2014 aj vyzvala, avšak márne, pretože odporkyňa na jej výzvu na vrátenie daru nereagovala.

Spolu s podaným návrhom vo veci samej navrhovateľka podala i návrh na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom rozhodol tunajší súd uznesením č.k. 8C/105/2014-27 zo dňa 27.5.2014, ktorým odporkyni zakázal predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným právom alebo iným vecným právom, dať do prenájmu a podnájmu nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území P., obec P., okres F., evidované Okresným úradom F., katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parc. registra "C" KN parc. č. XXXX o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvorcia a parc. reg. „C“ KN parc. č. XXXX o výmere XXX m² - záhrady a stavbu so súp. č. XXXX nachádzajúcu sa na parc. č. XXXX - rodinný dom, v celosti a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V priebehu konania vzala navrhovateľka návrh v časti o vypratanie nehnuteľnosti späť a konanie žiadala v tejto časti zastaviť. O čiastočnom späťvzátí návrhu rozhodol tunajší súd uznesením č.k. 8C/105/2014-39 zo dňa 18.7.2014.

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporkyne, výsluchom svedkov: C. F., H. O., H. U. L., P. L., H. L., H. F. J., V. D., F. D., V. D. st., C. D., oboznámením obsahu listín založených v spise a to darovacej zmluvy, výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. P., výzvy na vrátenie daru, kópie doručky, doplnenia návrhu, uznesenia č.k. 8C/105/2014-27 zo dňa 27.5.2014, vyjadrenia odporkyne, čiastočného späťvzatia návrhu, uznesenia č.k. 8C/105/2014-39 zo dňa 18.7.2014, odpovede, odpovede, obsahu pripojených spisov sp.zn. 9P/39/2016, najmä návrhu na č.l. 1 spisu, sp.zn. 7C/37/2014, najmä rozsudku č.k. 7C/37/2014-53 zo dňa 21.11.2014, sp. zn. 12P/240/2014, najmä návrhu na č.l. 1 až 3 spisu, vyjadrenia č.l. 17 - 18 spisu, sp. zn. 6C/174/2015, najmä návrhu na č.l. 1 až 3 spisu a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľka je matkou odporkyne. Darovacou zmluvou zo dňa 20.9.1996 navrhovateľka darovala odporkyni nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. P. v obci P. evidované na LV č. XXXX pre k.ú. P. a to parc. parc. č. XXXX - zastavané plochy o výmere XXX m², parc. č. XXXX - záhrady o výmere XXX m² a rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele parc. č. XXXX v celosti. Odporkyňa sa tak stala výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností a tento stav trvá do súčasnosti. Písomným podaním zo dňa X.X.XXXX, doručeným odporkyni dňa 8.4.2014 (vychádzajúc z pripojenej kópie doručky na č.l. 9 spisu) navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvala odporkyňa na vrátenie daru a poskytnutie súčinnosti pre navrátenie vlastníckeho práva navrhovateľky k predmetným nehnuteľnostiam do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Nárok na vrátenie daru navrhovateľka v predmetnej výzve špecifikovala tým, že v dňoch 6. a 7. februára 2014, po tom ako bolo odporkyni dohodované, nech prestane klamať svojho manžela, ubližovať rodine a deťom a aby ukončila mimomanželskú známosť, táto ju z darovanej nehnuteľnosti vyhodila zo slovami, že nie je jej matka, nikdy ňou nebola a že matku nikdy nemala, pričom tieto slová povedala s plnou vážnosťou, niekoľkokrát ich zopakovala aj za prítomnosti svojich detí - vnučiek navrhovateľky. Následne jej z kabelky odcudzila

kľúče od predmetnej nehnuteľnosti, aby jej zabránila prístup do nej. Tiež bola dňa 25.3.2014 svedkom telefonického hovoru odporkyne s jej manželom, v ktorom svojmu manželovi povedala, že ho aj s jeho svokrou (navrhovateľkou) vykostí. Uvedené povedala navrhovateľka pred svojimi deťmi. Odporkyňa jej tiež bez akéhokoľvek upozornenia a vysvetlenia zablokovala telefón a zrušila jej paušál, ktorý jej dovtedy platila a telefón jej dala. Od 7.2.2014 zakazuje odporkyňa svojim deťom akýkoľvek styk s navrhovateľkou, čím ona veľmi trpí, pretože dovtedy mala s deťmi pekný a láskyplný vzťah. Konanie odporkyne, ktorá počas trvania manželstva udržiavala mimomanželský vzťah odsudzovala, toto správanie sa odporkyne považovala za priečiace sa hodnotám, ku ktorým ju vychovávala, za neúctivé a dehonestujúce. Tiež odsúdila správanie sa odporkyne, ktorá zavádzala svojho manžela o pôvode ich druhej dcéry U. F. ktorá sa mala narodiť cestou asistovanej reprodukcie, čo však bolo vylúčené a otcovstvo manžela odporkyne k maloletému dieťaťu bolo úspešne zapreté. V podaní tiež uviedla, že nehnuteľnosti, ktorých vrátenia sa domáha, jej v minulosti darovala v dobrej viere, že sa voči nej ako aj členom jej rodiny (za ktorých považuje manžela odporkyne a jej deti) bude správať úctivo a v súlade s dobrými mravmi, avšak konanie a správanie sa odporkyne dobré mravy hrubo porušuje.

Navrhovateľka v priebehu konania zotrvala na podanom návrhu na začatie konania. V rámci svojej výpovede k predmetu sporu uviedla, že zhoršený vzťah s odporkyňou má od roku 2012. Už v tom čase mala podozrenie s mimomanželskej známosti odporkyne. V júni 2012 v čase hodov sa pri prechádzke s odporkyňou stretli s H. L., ktorý išiel oproti nim na bicykli. Na jej otázku, čo tu robí, ju odporkyňa odbila s tým, že čaká na svoju vnučku. Potom ale odporkyňa odišla k deťom, ktoré sa hrali a telefonovala s týmto mužom. Snažila sa o tom s ňou rozprávať, avšak márne. Odporkyňa s ňou túto tému preberať nechcela. Situácia sa vyhrotila v dňoch 6.2.2014 a 7.2.2014, keď manžel odporkyne našiel mobilný telefón s sms správami, o ktorých zistili, že ide o sms správy písané H. U. L.. Odosielateľa správ zistil manžel odporkyne, ktorý zatelefonoval na telefónne číslo, z ktorého boli sms správy odosielané a telefón zodvihol H. L.. Sms správy boli intímneho charakteru. Ich obsah pozná, nakoľko ich čítala. Manžel odporkyne jej povedal, že mobilný telefón našiel medzi uterákmi v kúpeľni a na mobilný telefón ho upozornila staršia dcéra. Medzi ňou, odporkyňou a jej manželom došlo k vzájomnej výmene názorov, kedy odporkyňa navrhovateľke povedala, že nie je jej matkou, čo ju veľmi ranilo. Dňa 6.2.2014 prišla do domu odporkyne za účelom vysvetlenia si celej situácie, v dome aj prespala a odišla až dňa 7.2.2014. Doplnila, že dovtedy sa snažila odporkyňu pomáhať, vždy sa starala o deti, keď ju odporkyňa požiadala alebo to potrebovala. Deti mali dovtedy s ňou pekný vzťah, po týchto udalostiach sa to však zmenilo, deti sa s ňou nechcú stretávať, už ju neoslovujú babka ale „L. alebo L.“, čo sa jej veľmi dotýka. Odporkyňa nedovolí deťom, aby si od nej zobrali koláče, ktoré im napiekla, odporkyňa ju dokonca nepozvala ani na prvé sväté prijímanie detí, hoci na túto udalosť veľmi čakala. Mladšia vnučka ju na popud odporkyne vyhnala so slovami: „Zmizni z dvora, viacej nepríd!“ Keď vnučke na narodeniny kúpila bicykel, odporkyňa jej povedala, že bicykel kúpila len aby si vnučku získala. Odporkyňa jej vyčítala, že nie je jej matkou, že sa nestarala ani o svoje vnučky, že ich nikdy nevychovala, hoci sa im venovala od 8 mesiacov ich života. Bola s deťmi, keď boli choré. Celý problém vo vzťahu medzi ňou a odporkyňou pripisuje mimomanželskej známosti odporkyne s MUDr. Ernestou Bašternákom, s ktorým sa odporkyňa stretávala, písala a telefonovala si s ním. Keď sa celá situácia vyhrotila od odporkyne očakávala len, že povie pravdu. Odporkyňa ju však odbila s tým, že jej nemá čo povedať, že nie je jej matka, že je bosorka. Vulgárne sa vyjadrovala na jej adresu. Dňa 7.2.2014 potom, ako odišla domov do R. J., odporkyňa sa k nej dobíjala tak, že kladivom udierala na bránu a žiadala ju, aby jej vydala predmetný mobilný telefón. Chcela ho tým kladivom rozbiť. Nasledujúce dni jej odporkyňa opakovala, že u nej spraví domovú prehliadku, pretože si myslela, že mobilný telefón je u nej. Tiež bola raz prítomná pri tom, ako odporkyňa na Valentína nechala deti zamknuté v motorovom vozidle na parkovisku a odporkyňa vtedy bola s H. L. v pizzérii v P.. Ona bola v lekární oproti tejto pizzérii a videla vnučky v aute. Motorové vozidlo bolo uzamknuté. Odporkyňu ohlásiť nebola ani keď zistila, že staršej vnučke treba ísť na veľkú potrebu s odôvodnením, že odporkyňa by aj tak za deťmi neprišla. Odporkyňa jej neposkytla riadnu pomoc v čase, keď mala zdravotné problémy (podľa vyjadrenia navrhovateľky krvácanie do mozgu). Pôvodne mala vtedy prísť k odporkyňu pomôcť jej s deťmi, keďže sa necítila dobre zavolať odporkyňu. Ona ju však odbila s tým, že si má dať Ibalgin a prišla za ňou až na druhý deň s výčitkou, že sa jej iste nechcelo prísť k deťom. Vrátenia daru sa od odporkyne domáha preto, lebo odporkyňa sa k nej správa zle, nepekne sa s ňou rozpráva, vnučky vychováva proti nej, niekoľkokrát ju vyhnala zo svojho domu a povedala jej, že nie je jej matkou. Uviedla, že je z celej situácie zničená, že ju ranilo, keď jej odporkyňa povedala, že nie je jej matkou a že ju vykostí. Podľa jej názoru ona spravila všetko, čo môže jedna matka spraviť pre svoju dcéru. Odporkyňa jej dokonca dala zablokovať mobilný telefón a zrušila jej paušál, hoci jej v minulosti tento mobilný telefón dala a paušál jej platila. Mala za to, že celý problém

v jej rodine vznikol z dôvodu mimomanželskej známosti, ktorú udržiavala odporkyňa s MUDr. U. L.. Odporkyňa tohto muža uprednostňovala pred rodinou i svojimi deťmi. Stretávala sa s ním i v čase, keď mala chorú dcéru. Poprela, že by za starostlivosť o deti dostávala peniaze. Uviedla, že odporkyňa jej dvakrát dala sumu 1.000,- Sk, ona jej ale tie peniaze vrátila. Odporkyňa si aj v čase dňa 6. a 7. februára 2014 počas noci písala sms správy a telefonovala s MUDr. L., tento jej telefonoval už o 5.00 hod ráno dňa 7.2.2014. Pokiaľ ide o rodinu D. uviedla, že do momentu predmetného incidentu s týmito odporkyňa neudržiavala žiaden vzťah. Tiež doplnila, že po jej incidente s odporkyňou, keď táto telefonovala s D., títo do piatich minút prišli do domu odporkyne. Tiež doplnila, že pri stretnutí sa s H.. L., ktorý prišiel do domu odporkyne, tento všetko poprel, klamal, hovoril o nejakej Y. ktorá mu varí. Toto však bola podľa nej lož, pretože v garáži odporkyne videla veľké hrnce, resp. nádoby. Vyslovila podozrenie, že odporkyňa po nociach H. navarila jedlo, toto ju zobrala, prala mu veci a starala sa o neho. Vyslovila sklamanie, že ju i svojho manžela odporkyňa oklamala. Stretnutie s MUDr. L. v dome odporkyne trvalo približne 2 až 3 hodiny. H. sa do domu odporkyne dostavil v sprievode jeho dcéry Mgr. F. J.. Rozhovor prebiehal v kuchyni. Pri tomto rozhovore boli okrem nej a odporkyne prítomní manžel odporkyne, MUDr. L., Mgr. J. sa P. L.. Helena L. sa zdržala približne 15 až 20 minút od momentu príchodu H.. L. a potom odišla domov. Tiež uviedla, že H.. L. pri odchode z domu odporkyne tejto povedal: „neboj sa, kým sa vrátim tvoj manžel na všetko zabudne.“.

Odporkyňa v priebehu konania vypovedala, že medzi ňou a navrhovateľkou nikdy nebol riadny vzťah ako medzi matkou a dcérou. Vychovávala ju jej stará matka, ktorá však v roku 2008 zomrela. Vyslovila názor, že navrhovateľka sa od nej domáha vrátenia daru z dôvodu, že nechce, aby sa uplatnila ako žena a matka, pretože rovnako ako jej manžel nesúhlasila s tým, aby nastúpila do práce. Obaja chceli, aby zostala doma. Pokiaľ ide o udalosť na Valentína uviedla, že o tejto vie navrhovateľka len z počutia od susedy P. Navrhovateľka totiž pri tej udalosti nebola. Konštatovala, že navrhovateľka nemá kľúče od jej domu preto, lebo jej pri odchode vypadli na dvore pri dome. Pri ďalšej výpovedi uviedla, že navrhovateľka kľúče od jej domu zahodila. Ona ich potom zobrala a viac jej ich nedala. Došlo k tomu pred jej deťmi, keď ju navrhovateľka dvakrát opľula a zbila ju. Mobilný telefón, ktorý spomínala navrhovateľka, tejto skutočne dala. Pre správanie sa navrhovateľky voči nej však už nevidela dôvod, prečo by jej mala naďalej uhrádzať paušál k mobilnému telefónu. Poprela, že by sa k navrhovateľke správala v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Mala za to, že celá situácia je spôsobená tým, že ju chce navrhovateľka spolu s jej manželom znemožniť a chcú ochromiť jej život. Konštatovala, že im nevyhovuje, pretože sa nespráva podľa ich predstáv. Tiež uviedla, že ani vzťah navrhovateľky k vnučkám nikdy nebol riadny. Potvrdila, že navrhovateľka mala zdravotné problémy, avšak nešlo o krvácanie do mozgu ale o neurologickú diagnózu, pričom ona sama jej zabezpečila v nemocnici nadštandardnú starostlivosť. Vzťah navrhovateľky s vnučkami je narušený z dôvodu, že vnučky boli svedkami incidentu vo februári 2014. Poprela, že by sa o svoje deti riadne nestarala. Uviedla, že bola i na predĺženej materskej dovolenke, aby sa vedela deťom venovať. Vzťah jej detí k navrhovateľke pomenovala averziou. Čo sa týka hádky s navrhovateľkou uviedla, že jej pri hádke položila otázku: „Ty si aká matka, keď si opľula vlastné dieťa a zbila si ma?“. Navrhovateľka si podľa jej názoru nechce uvedomiť, že je už dospelá, že má sama vlastné deti a že nie je ochotná žiť taký život, ako si predstavuje navrhovateľka a manžel odporkyne. Mala za to, že názory navrhovateľky sú deformované vplyvom jej manžela. Celá udalosť 6. a 7. februára 2014 bola podmienená tým, že jej navrhovateľka a manžel vulgárne nadávali, kričali na ňu, že ju zničia, že sa bude pred nimi plaziť a pod. Vtedy povedala navrhovateľke: „Ty si vôbec mama, že sa so mnou takto rozprávaš?“. Pred týmto incidentom mala s navrhovateľkou normálny vzťah. Pokiaľ ide o mobilný telefón, ktorý spomínala navrhovateľka, uviedla, že tento nie je jej, že obsah sms správ v mobilnom telefóne nepozná a nevie, odkiaľ ho jej manžel zobral. Poprela, že by niekedy povedala alebo odkázala navrhovateľke, že ju vykostí. Pokiaľ ide o MUDr. U. L., tento je jej nadriadený. Rečí o tom, že s týmto mužom má mať nejaký vzťah, dokonca deti, ju nezaujímajú. Potvrdila, že pri konflikte vo februári 2014 sa na základe telefonického rozhovoru P. L. do jej domu dostavil H.. U. L. v sprievode svojej dcéry H.. F. J.. Ona celú situáciu nechápala, manželovi už večer 7.2.2014 povedala, že nevie o čom je reč, že mobilný telefón nie je jej a nevie ako sa dostal do ich domu. Celý konflikt bol riešený aj za prítomnosti susedy P. L. a H. L., ktorý bol v tom čase náčelníkom Mestskej polície v P.. Potvrdila, že navrhovateľka dňa 6.2.2014 u nej v dome prespala. Čo sa týka fyzického útoku navrhovateľky voči nej konštatovala, že pri tomto nikto prítomný nebol. V tom čase však telefonovala so svojou krstnou matkou a tá všetko počula v mobilnom telefóne. Tiež počula plač jej detí, keď jej navrhovateľka počal telefonátu vylepila dve facky. K tejto udalosti došlo dňa 7.2.2014 v obedňajších hodinách, mohlo byť cca. 11.00 hod. Ona bola v spálni, keď počas jej telefonického hovoru vstúpila navrhovateľka, mobil jej vytrhla z ruky a vylepila jej facku. Od momentu, ako jej navrhovateľka vytrhla mobilný telefón z ruky do momentu,

kým si tento zobrala spať, mohlo uplynúť približne päť minút. Potom navrhovateľka odišla do kuchyne, kde nadávala a pri stretnutí s ňou ju oplula. Potom sa trochu ukludnila, ale za pár hodín sa incident s oplutím opakoval. Čo sa týka starostlivosti navrhovateľky o svoje vnučky uviedla, že navrhovateľka u nich neprespávala. O deti sa chodila starať len zriedkavo, len keď ju zavolała. Bolo to predovšetkým v čase, keď absolvovala vysokoškolské štúdium a potom v čase medzi dvomi rodičovskými dovolenkami, keď nastúpila do práce. Ona však navrhovateľke za stráženie detí platila. Uhrádzala jej sumu 2.000,- Sk mesačne. Navrhovateľka zvykla chodiť pre deti do školy a škôlky, avšak len vtedy, keď ona mala nejakú schôdzku, alebo bola na kurze anglického jazyka alebo na počítačovom kurze. Vždy jej to však robilo námahu. O deti sa starala len z povinností na jej povel. Vždy, keď k nim prišla navrhovateľka, bolo upratané, navarené, upečené. Pokiaľ ide o rodinu D., s týmito po narodení detí udržiavala riadny vzťah, jej bratranec C. D. je krstným otcom oboch jej dcér. Do incidentu vo februári 2014 sa stalo, že jej sám manžel ale aj suseda Helena Brenčíková povedali, že nechápu, prečo k nim navrhovateľka nechce chodiť, keď je o všetko postarané. Dokonca P. L. raz uznala, že to má s navrhovateľkou ťažké, že je to negativisticky naladená osoba a že jej nepomáha. Po 7.2.2014 bola navrhovateľka v kontakte s jej deťmi až v júni 2014. Stalo sa tak v jej prítomnosti. Čo sa týka vzťahu navrhovateľky a manžela odporkyne uviedla, že tento sa radikálne zmenil až v čase incidentu vo februári 2014. Konštatovala, že dovtedy nemali blízky vzťah, navrhovateľka jej manžela neznášala, často jej vytykala, že sa k nej ako svojej manželke nespráva pekne. Dokonca jej navrhovateľka povedala, že by bolo lepšie nepodrobiť sa zákroku asistovanej reprodukcie. So stykom svojich detí s navrhovateľkou nesúhlasila, jej deti majú k navrhovateľke zlý vzťah práve preto, že boli svedkami incidentu vo februári 2014 a videli správanie sa navrhovateľky voči nej. Počas incidentu dokonca jej manžel povedal ich staršej dcére, aby doniesla nôž, že odporkyňu podreže. Opakovane uviedla, že celý incident prebehol pred očami detí, navrhovateľka ju pred očami detí oplula, vyvolávala roztržky, ohovárala ju. Doplnila, že v predmetnom dome ona ani jej deti nebývajú. Zo strany navrhovateľky a manžela cíti vyhnanstvo. Jej manžel dokonca vykrikoval, že dom podpáli, deti sa preto boja byť v dome. V lete 2014 sa stalo, že musela ísť cez víkend do práce. Nakoľko jej manžel povedal, že má prácu, dohodla sa so svojimi krstnými rodičmi, že k nim donesie deti. Jej manžel však vyprovokoval incident a zavolał políciu. Svoje manželstvo s odporcom nepovažovala za harmonické, už od jeho uzavretia mali problémy, dokonca mal jej manžel počas trvania manželstva mimomanželskú známosť.

Zo svedeckej výpovede C. F. súd zistil, že ide o manžela odporkyne. Tento potvrdil, že v dome odporkyne našiel v mesiaci február 2014 (v piatok) mobilný telefón. Na mobilný telefón ho upozornila ich staršia dcéra Kristína, ktorá mu povedala, že odporkyňa schovala v kúpeľni pod uterákmi mobilný telefón. Toto mu prvýkrát povedala asi týždeň pred tým, ako skutočne mobilný telefón našiel. Vtedy však jeho hľadanie bolo neúspešné. Po nájdení mobilného telefónu v kúpeľni pod uterákmi v skrinke pod umývadlom zistil, že tento je zapnutý. Po jeho odblokovaní si v mobilnom telefóne prečítal sms správy, z ktorých vyšiel najavo pomer odporkyne s MUDr. U. L.. V mobilnom telefóne boli sms správy od odosielateľa označeného „Aaaar“. On vtedy zavolał na predmetné telefónne číslo a ozval sa H.. U. L.. Po zdvihnutí telefónu sa tento ozval slovami „szia anyuci“ (v slovenskom preklade „ahoj mamina“). On mu vtedy povedal: „Ja ti dám „szia anyuci“, idem hneď po teba!“. Následne ukončil hovor, s mobilným telefónom vyšiel von na dvor. Vtedy za ním vybehla odporkyňa, chcela chrániť mobilný telefón a došlo medzi nimi k incidentu. Odporkyňa mu pri tom roztrhla rukáv na kabáte. Pri tomto incidente deti neboli, počuli však krik a potom pribehli. Následne išiel pre susedu P.. Bol v šoku, po dvadsiatich rokoch manželstva bolo pre neho zistenie mimomanželskej známosti odporkyne šok. Navrhovateľka k nim prišla asi hodinu a pol po tejto udalosti. Navrhovateľke telefonoval a následne išiel pre ňu do obce R. J.. Cestou jej porozprával o celej udalosti, že našiel mobilný telefón s sms správami. Po príchode do domu odporkyňa bola v dome so susedou P. L.. Tá to tiež nechápala. Deti boli vtedy v obývacej izbe, pozerali televízor. On, navrhovateľka i suseda P. L. sa s odporkyňou rozprávali, neskôr suseda P. L. telefonicky zavolała H.. L. a požiadala ho, aby prišiel do ich domu. Asi hodinu po tom sa do ich domu dostavil MUDr. U. L. v sprievode svojej dcéry. Celý rozhovor s H.. L. trval asi 1 až 2 hodiny, keď sa skončil mohlo byť večer okolo 22.00 hod. Pýtali sa ho, či písal sms správy odporkyni, či je otcom detí odporkyne a pod. V ten večer došlo len k slovnej hádke medzi účastníkmi konania. Navrhovateľka zostala v ten večer spať v ich dome. Ráno im však odporkyňa obom (jemu i navrhovateľke) povedala, že ich ani jedného nechce. Aj navrhovateľka bola z celej situácie v šoku. Hádka pokračovala aj na druhý deň. Odporkyňa sa neustále dožadovala, aby jej dal mobilný telefón, ktorý našiel. V tento deň mal naposledy intímny styk s odporkyňou. Odporkyňa mu vtedy povedala, že mu dá všetko, len nech jej vráti mobilný telefón. Na vlastné uši počul vyjadrenie odporkyne na adresu navrhovateľky, že nie je jej matkou, nikdy ňou nebola a že matku ani nikdy nemala. Tieto slová z úst odporkyne prvýkrát odzneli v prvý večer incidentu,

odznali však niekoľkokrát. Od predmetného incidentu mala navrhovateľka zakázané ísť do ich domu, prišla až niekedy v júli 2014, pretože chcela vidieť vysvedčenie staršej vnučky. Vtedy ju odporkyňa z domu vyhodila, on odporkyňu upozornil, aby prestala kričať, že čo povedia susedia. Odporkyňa však na jeho slová nebrala ohľad. Pri tejto udalosti boli prítomné i deti odporkyne. Čo sa týka telefonického hovoru, kedy odporkyňa povedala, že jeho aj so svokrou vykostí, tento iniciovala odporkyňa. V tom čase si často telefonovali, snažili sa riešiť celú situáciu. Odporkyňa na neho slovne útočila, chcela ho vystrašiť. Vedela, že ich deti sú jeho slabosť, že ich má rád. Po tejto udalosti sa vzťahy zhoršili. Dovtedy mali účastníčky konania dobrý vzťah, po tejto udalosti sa však odporkyňa začala k navrhovateľke nepekne správať, vulgárne jej nadávala, vyhнала ju z domu, vyjadrovala sa o navrhovateľke, že je „krivonohá L., L.“. Toto správanie sa od odporkyne prevzali aj deti. Prítom navrhovateľka často chodila do ich domu, pomáha s výchovou a starostlivosťou o deti. Stalo sa však aj to, že odporkyňa otvorila dvere s tým, aby navrhovateľka zmizla z domu. V dňoch incidentu vo februári 2014 odporkyňa voči navrhovateľke používala vulgárne slová, povedala, že nikdy nebola jej matkou. Do incidentu vo februári 2014 mala navrhovateľka k deťom dobrý vzťah, nosila ich do školy a škôlky, varila, bicyklovala sa s deťmi, chodila s nimi na zmrzlinu. Po februári 2014 sa všetko zmenilo, odporkyňa už deti k navrhovateľke nepustila. Deti sa odvtedy začali nepekne rozprávať s navrhovateľkou, dokonca aj jeho začali oslovovať „Ŏcsi“ hoci dovtedy bol ich otcom (i keď nie biologickým, pretože mal za to, že deti boli počaté cestou asistovanej reprodukcie). Odporkyňa deti k nepeknému správaniu sa k navrhovateľke nabáda. Pri incidente vo februári 2014 sa do ich domu dostavil aj MUDr. U. L.. Chceli si s ním prediskutovať celú záležitosť. Navrhovateľka v tom čase od odporkyne chcela len počuť pravdu. Odporkyňa sa však vyhovárala, že nájdený mobilný telefón nie je jej, že je jej kamarátky. MUDr. U. L. tiež všetko poprel a viedol, že mobilný telefón nie je jeho, že sms správy on nepísal. Pri tomto rozhovore bola prítomná aj P. L. a dcéra MUDr. L.. Navrhovateľku on sám priviezol do ich domu. Chcel sa len dozvedieť pravdu o tom, kto je otcom detí odporkyne. Po nájdení mobilného telefónu sa narušili vzťahy v rodine, nenavštevuje sa s deťmi ani s odporkyňou. Svedok tiež potvrdil, že často počul ako odporkyňa nahovára deti, aby sa nepekne správali k navrhovateľke. Odporkyňa sa tiež vyjadrila, že navrhovateľka nie je stará matka jej detí a to pred deťmi. Po incidente vo februári 2014 sa stalo, že ho odporkyňa vyhнала z domu, že v dome nemá čo hľadať, nech ide pod most a že ho vykostí. Navrhovateľka dokonca pre hlasný prejav odporkyne počula obsah jeho telefonického hovoru s odporkyňou, v rámci ktorého použila slová o vykostení. Tiež opísal udalosť, kedy odporkyňa deti chcela zobrať ku svojim krstným rodičom. Jej staršia dcéra ísť nechcela, držala ho za nohu. On potom zavolať políciu. Celý incident sa skončil tak, že staršia dcéra odporkyne uviedla, že ku krstným rodičom odporkyne bude musieť ísť. Čo sa týka vyjadrenia odporkyne, podľa ktorého mal uviesť, že dom podpáli, svedok uviedol, že by niečoho takého nebol schopný, veď dom sám vlastnými rukami poprерábal. Manželstvo s odporkyňou do predmetného incidentu považoval za harmonické, spolu s odporkyňou a navrhovateľkou sa starali o deti, o rodinu.

Svedkyňa H. O. uviedla, že odporkyňu pozná z detstva. Tiež uviedla, že odporkyňu už nevída v dome, vzťah odporkyne a jej manžela je zlý asi dva roky. Dôvod zhoršenia ich vzťahu uviesť nevedela. Raz však počula krik z dvora odporkyne, kedy odporkyňa kričala na navrhovateľku, že nie je jej matka, že je špina, že má ísť preč a vrátiť kľúče. Ona bola vtedy vonku, polievala kvety a všetko počula. Bolo to v roku 2014. Následne na to videla navrhovateľku vyjsť z dvora odporkyne, navrhovateľka plakala a odišla preč. Tiež raz počula, ako dcéra odporkyne povedala navrhovateľke, že nie je jej babka. Uvedené sa mohlo udiať asi v mesiacoch marec až apríl 2014 a následne približne v mesiaci jún 2014. Konštatovala, že počula o vzťahu odporkyne s MUDr. L., dokonca sestričky v penzióne R. v P., kde chodila za svojou matkou, povedali, že odporkyňa je žena, ktorá žije s MUDr. L. a majú spolu dieťa. Bolo to potom, ako sa odporkyni narodila druhá dcéra. O dôvode hádky, ktorú počula, sa dozvedela od ľudí. Hovorilo sa, že hádka bola z dôvodu, že manžel odporkyne prišiel na to, že ho odporkyňa podvádza.

Zo svedeckej výpovede MUDr. U. L. súd zistil, že s odporkyňou pracuje na jednom oddelení, on ako lekár a odporkyňa ako zdravotná sestra. Odporkyňu pozná približne dvadsať rokov. Navrhovateľku pozná len z videnia. Manžela odporkyne tiež pozná a vie, že s odporkyňou majú zlý vzťah. Svedok uviedol, že v domácnosti odporkyne bol len vo februári 2014. Telefonicky ho ohlásila P. L. a požiadala ho, aby prišiel do domu odporkyne s tým, že medzi odporkyňou a jej manželom vznikol nejaký konflikt, ktorý by sa ho mal týkať a že by mal všetko vysvetliť. Následne sa dostavil do domu odporkyne v sprievode svojej dcéry. Do domácnosti odporkyne sa dostavil v čase okolo 19.00 hod.. Jeho dcéra s ním išla preto, lebo počas dňa požil alkohol a teda ona riadila motorové vozidlo, ktorým išli do domu odporkyne. V čase jeho príchodu bola v dome navrhovateľka, odporkyňa, manžel odporkyne a P. L.. Uviedol, že mu bolo kladené za vinu, že mal milostný vzťah s odporkyňou. V dome odporkyne sa zdržal asi trištvrte

hodinu, keď vzťah s odporkyňou poprel. Odporkyňu v ten večer telefonicky nekontaktoval. Doplnil, že v predmetnom období mesiacov január a február 2014 používal dve telefónne čísla a to: XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Doplnil, že k odporkyni má priateľský vzťah, posledné roky preberal s odporkyňou rodinné záležitosti jej rodiny. Konštatoval, že odporkyňa nemá pocit, že by mala k navrhovateľke ako svojej matke požívať takú úctu ako by sa malo k svojmu rodičovi. Následne svoje vyjadrenie opravil tak, že navrhovateľka k svojej dcére (odporkyni) neprechováva také vzťahy, ako by mala matka prechovávať k svojej dcére. Uviedol, že mu raz odporkyňa povedala, že ju navrhovateľka pred očami jej detí oplula a že jej vylepila facku. Viac sa o tejto udalosti nerozprávali. Doplnil, že reči ohľadne jeho milostného pomeru s odporkyňou sú zrejme rozširované z dôvodu, že pracujú na jednom pracovisku. V minulosti sa ale stalo, že ho obviňovali z mileneckého vzťahu aj s inými kolegyňami. Ohľadne posielania sms správ intímneho charakteru sa svedok vyjadriť odmietol. Uviedol, že je to jeho osobná vec. Na otázku, či mal niekedy pohlavný styk s odporkyňou, svedok odmietol odpovedať. Svedok tiež vypovedal, že odporkyňa spolu s deťmi v súčasnej dobe býva na adrese: E. XX v P. a bývajú u neho. V jeho domácnosti býva odporkyňa spolu so svojimi deťmi od letných prázdnin 2015. Odporkyňa sa podľa jeho názoru bála bývať v jej vlastnom dome. Nakoľko on žil sám, pretože je rozvedený, ponúkol odporkyni, aby spolu s deťmi išli bývať k nemu. Priznal, že k odporkyni prechováva náklonnosť. Pokiaľ sa odporkyňa rozvedie, má záujem nadviazať s odporkyňou hlbší vzťah, chcel by jej vo všetkom pomáhať, starať sa o jej deti, ktoré má rád. V závere doplnil, že odporkyni žiadny mobilný telefón nedal.

Svedkyňa P. L. vo svojej výpovedi uviedla, že je bezprostrednou susedou odporkyne. S navrhovateľkou sa spoznala tak, že navrhovateľka chodila opatrovať deti odporkyne. Vtedy sa spoznali a od leta 2013 nadviazali bližší vzťah. Dovtedy navrhovateľku nepoznala. Odporkyňa sa spolu s manželom nasťahovali do ich susedstva. Mali s nimi dobrý rodinný vzťah, vyvinulo sa medzi nimi priateľstvo. Toto priateľstvo bolo utužené tým, že má malého vnuka a tento sa s deťmi odporkyne hrával. Po čase však odporkyňa začala v jej prítomnosti hovoriť, že jej navrhovateľka závidí, že študuje na vysokej škole, že nemajú dobrý vzťah. Vtedy odporkyni povedala, že by sa mala so svojou matkou porozprávať a že by si tieto veci mali prediskutovať. Sama počula ako sa odporkyňa vyjadrovala na adresu navrhovateľky, že nemá matku, že navrhovateľku nepotrebuje, že ju nenávidí. Tiež počula, ako odporkyňa zahriakla navrhovateľku, keď chcela niečo povedať. Podľa jej vyjadrenia, keď navrhovateľka vykonala svoju „misiu“ (t.j. postrážila deti), odporkyňa jej povedala, že už môže ísť, že ju viac nepotrebuje. Už v tom čase sa jej správanie sa odporkyne k navrhovateľke nepáčilo a preto sa začal aj jej vzťah k odporkyni ochladzovať. K incidentu vo februári 2014 uviedla, že k nej prišla odporkyňa domov a rozprávala jej niečo v tom zmysle, že jej manžel je neplodný, z toho má komplexy menejcennosti a že majú doma nejaký problém. Na to ju telefonicky kontaktoval manžel odporkyne a žiadal ju, aby prišla k nim do domu a začal jej čítať nejaké sms správy. Ona sa vtedy opýtala odporkyne, čo má robiť a odporkyňa jej povedala, aby teda išla k nim domov. Manžel odporkyne na odporkyňu kričal, začal čítať sms správy. Ona tomu nerozumela. Manžel odporkyne potom zavolať na telefónne číslo, z ktorého boli odosielané sms správy, ktoré našiel v mobilnom telefóne a zistili, že ich odosielal H.. U. L.. Ona na to vyslovila myšlienku, že čo budú riešiť, nech zavolajú H.r. L., aby sa ten k veci vyjadril. Manžel odporkyne potom išiel pre navrhovateľku. Keď sa dostavil MUDr. L., k veci sa jednoznačne nevyjadril, povedal len, že ten telefón bolo potrebné už dávno zničiť. Počula tiež, že niekto povedal dcére MUDr. L., že U. (mladšia dcéra odporkyne) je jej sestra. Na to H.. L. povedal, že sa môže spraviť test DNA a všetko sa tým vysvetlí. Potom ona odišla. Na druhý deň ráno k nej prišla navrhovateľka, ktorá jej povedala, že ju odporkyňa vyhodila z domu s tým, že ju už nepotrebuje. Tiež bola svedkom udalosti, kedy navrhovateľka prišla za deťmi s čokoládou alebo niečím iným, avšak po krátkom čase už navrhovateľka bola u nej v dome s tým, že ju odporkyňa vyhnala, pretože nemá u nej čo hľadať. Tiež sa navrhovateľka snažila stretnúť sa s vnučkami na deň detí. Odporkyňa ju však vyhnala z domu so slovami, že nie je jej matka a staršia vnučka povedala, že nie je jej stará matka a že ju tam nechcú. Potvrdila, že i sama na vlastné oči videla odporkyňu v spoločnosti MUDr. L.. Reči o ich vzťahu však považovala len za klebety, nechcela tomu veriť. Pri incidente vo februári 2014 odporkyňa opakovane povedala, že navrhovateľka nie je jej matka a že ju nepotrebuje. Doplnila, že odporkyňa vyslovene nepovedala, že navrhovateľku nenávidí, avšak bolo to cítiť z jej správania sa k navrhovateľke. Na druhý deň incidentu odporkyňa prišla k nej do domu a poprosila ju, aby jej postrážila mladšiu dcéru. Staršia dcéra bola s manželom odporkyne na klzisku. Povedala jej, že chce ísť do Svätého Petra porozprávať sa s navrhovateľkou. Ona následne odišla do domu odporkyne postrážiť jej mladšiu dcéru. Neskôr jej telefonovala navrhovateľka, že odporkyňa k nej prišla domov, zobrala si kladivo a žiadala od nej, aby jej vrátila mobilný telefón s tým, že ho chce rozbiť. Telefonický rozhovor s navrhovateľkou sa mohol uskutočniť asi hodinu alebo hodinu a pol potom,

ako odporkyňa odišla do R.. Doplnila, že navrhovateľka v roku 2013 ťažko ochorela, skoro zomrela a navrhovateľka sa vtedy o ňu strašne bála a modlila sa za jej vyzdravenie.

Z výpovede svedka H. L. súd zistil, že svedok pozná odporkyňu a jej manžela niekoľko rokov. V marci 2014 bol prítomný na stretnutí, na ktorom sa zúčastnili účastníčky konania a manžel odporkyne. Bolo to v dome odporkyne. Mal potrebu pomôcť odporkyňi a jej manželovi, pretože po P. sa všeličo hovorilo, dokonca stretol manžela odporkyne a bolo mu ho ľúto, pretože celú situáciu ťažko znášal. Mal v úmysle napomôcť tomu, aby sa všetko vyjasnilo a aby sa manželstvo odporkyne nerozpadlo. Celé stretnutie trvalo asi jednu až jeden a pol hodiny. Snažil sa poukazovať na šikovnosť manžela odporkyne, na to, že odporkyňa mala možnosť popri materskej dovolenke študovať. Odporkyňa však bola chladná. Navrhovateľka plakala. Odporkyňa vtedy prehlásila, že mamu nemá, že k navrhovateľke nebude púšťať deti a že jej zoberie kľúče od domu. Na adresu svojho manžela, napriek jeho snahe vykresliť ho ako dobrého muža, uviedla, že ho vykostí a že pôjde pod most. Vyslovil svoj názor, že celá situácia bola zapríčinená vzťahom odporkyne k MUDr. L., pričom išlo o dlhoročný vzťah medzi nimi. Tiež uviedol, že raz sa dostavil do domu odporkyne na základe telefonickej výzvy navrhovateľky. Tá mu zatelefonovala s tým, že do domu odporkyne prišli D.i a že v dome je hádka, pričom manžel odporkyne s mladšou dcérou odporkyne sú v F. v cirkuse. Na to on prišiel do domu odporkyne, avšak vtedy tam už bola navrhovateľka sama. V dome zotrval asi hodinu, pretože navrhovateľka bola roztrasená. O udalostiach v dome sa dozvedel z rozprávania navrhovateľky. O vzťahu odporkyne s MUDr. L. vie, pričom tento trvá minimálne 15 rokov. Sám na vlastné oči videl odporkyňu bicyklovať sa s MUDr. L., tiež ich videl spolu v pizzérii, na schôdzke v cintoríne. Prejavu nežnosti medzi nimi alebo niečo podobné však nikdy na vlastné oči nevidel. O možnej nevere odporkyne sa svedok s manželom odporkyne nerozprával. Nechcel sa do toho starať, sám pred 20 rokmi absolvoval rozvod a mal za to, že pri narušenom vzťahu je chyba vždy na oboch stranách.

Svedkyňa Mgr. Katarína Polciková v priebehu konania vypovedala, že je dcérou MUDr. U. L.. Je tiež kamarátkou odporkyne a ich deti boli spolužiaci v škôlke a v súčasnej dobe v škole. Jej kamarátsky vzťah k odporkyňi trvá približne dva roky, a to od incidentu vo februári 2014. S odporkyňou je takmer v každodennom kontakte, pomáhajú si. Niekedy zvykne zobrať mladšiu dcéru odporkyne spolu so svojou dcérou do škôlky. Stalo sa tak asi tri až štyrikrát, keď odporkyňa musela ísť do práce a nemal jej kto pomôcť. V súčasnej dobe jej už takto nevypomáha. Pri incidente dňa 6. a 7. februára 2014 sa ocitla z dôvodu, že bol k rodinnému sporu zavolaný jej otec. S otcom išla z dôvodu, že tento požíval alkohol a ona riadila motorové vozidlo, ktorým išli na stretnutie. Po príchode do domu odporkyne si spolu s otcom sadli ku stolu v kuchyni. Celý rozhovor sa týkal nejakých sms správ, keď na odporkyňu a jej otca bol kladený nátlak, aby sa k niečomu priznali. Zdalo sa jej smiešne riešiť takéto rodinné veci pred susedmi. Celé stretnutie k ničomu nevedlo, odporkyňa stála pri kuchynskej linke, nad celou situáciou sa pousmievala a občas niečo povedala. Manžel odporkyne sa však vyjadril, že ju mal už vtedy podrezať a že by bol pokoj. Na adresu jej otca sa manžel odporkyne vyjadril tak, že ho mal odstrániť. Manžel odporkyne sa odporkyňi vyhrážal. Potvrdila, že po ich príchode odznelo, že by mladšia dcéra odporkyne mala byť jej sestrou. Odznelo to z úst manžela odporkyne. Na vyjadrenie jej otca, že by sa celá záležitosť vyriešila testom DNA si nespomínala. K vzájomnému správaniu sa odporkyne k navrhovateľke uviedla, že tieto sa k sebe nesprávali nijako. Navrhovateľka sedela pri stole a odporkyňa stála pri kuchynskej linke. Celý rozhovor sa týkal nejakých sms správ, vzťahu odporkyne, jej manžela a otca svedkyne a nejakého priznania. Navrhovateľka sa jej otca pýtala na to, či má vzťah s odporkyňou a tiež ohľadne mladšej dcéry odporkyne. Svedkyňa doplnila, že sa s navrhovateľkou stretla raz pri incidente vo februári 2014, potom sa pri jednom stretnutí stalo, že jej navrhovateľka stisla ruku a tiež sa s navrhovateľkou stretla v ambulancii jej matky. Matka jej vtedy povedala, že navrhovateľka prišla preto, aby sa nepekne vyjadrovala o odporkyňi, nepravdivo sa tiež vyjadrovala ohľadne starostlivosti odporkyne o jej deti. Tiež z jej úst odznela zmienka o dôvode rozpadu manželstva rodičov svedkyne. Na to svedkyňa uviedla, že manželstvo jej rodičov sa skončilo rozvodom v roku 2007. Doplnila, že odporkyňa sa o svoje deti riadne a vzorne stará. Deti majú 10 a 6 rokov. Obe deti sú šikovné napriek tomu, že sa bola navrhovateľky i manžela odporkyne. Sami deti to niekoľkokrát povedali. Dokonca mladšia dcéra odporkyne jej raz povedala, že manžel odporkyne im predal auto, ktoré ona mala rada a ktorým chodili do školy a škôlky. Podľa jej vedomostí účastníčky konania už spolu nekomunikujú. Deti sú na odporkyňu naviazané, boja sa o ňu, preto ju do predmetného domu samú nenechajú ísť. Podľa jej názoru sa deti boja toho, aby manžel odporkyne tejto neublížil. Ona sama bola svedkom toho, že sa manžel odporkyne tejto vyhrážal. Čo sa týka navrhovateľky, deti o nej nechcú rozprávať, od detí počula, že navrhovateľka sa o odporkyňi škaredo vyjadruje. Doplnila, že od mladšej dcéry odporkyne sa dozvedela, že navrhovateľka dala odporkyňi facku.

Zo svedeckej výpovede V. D. vyplynulo, že vzťah medzi účastníkmi konania je zlý. Navrhovateľka podľa jeho názoru vždy odporkyni niečo rozkazovala. Odporkyňa nemohla chodiť do solária, ku kaderničke, navrhovateľka jej vyčítala, že načo si kúpila kabát, čižmy, keď už má. Do úmrtia starej matky odporkyne, bol vzťah navrhovateľky a odporkyne podľa jeho názoru priemerný. Doplnil, že pri incidente vo februári 2014 prítomný nebol, tiež nebol svedkom žiadneho negatívneho prejavu navrhovateľky voči odporkyni. Uviedol, že asi dvakrát ich vo večerných hodinách telefonicky kontaktovala odporkyňa a žiadala o pomoc, pretože jej manžel nedovolí ísť s deťmi k nim. Doplnil, že jedenkrát na neho manžel odporkyne zavolať políciu. O tomto incidente zrejme bol spísaný záznam. Manžel odporkyne zavolať políciu z dôvodu, že odporkyňa s deťmi chcela ísť k nim, on s tým však nesúhlasil a nechcel ich pustiť. Raz bol svedkom vulgárnych prejavov manžela odporkyne na adresu odporkyne. Bolo to v lete 2014 v čase okolo 21.00 hod až 22.00. hod. Deti boli v tom čase v dome. Tiež sa stalo, že odporkyňa spolu s deťmi na jeden týždeň odišli z P. z dôvodu, že sa deti báli, že manžel odporkyne túto zbije. V závere svojej výpovede uviedol, že fyzický útok manžela odporkyne na odporkyňu nevidel, bol však svedkom slovného útoku.

F. D. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že odkedy zomrela jej matka (stará matka odporkyne), v rodine sú stále nejaké problémy. Odsudzuje správanie sa navrhovateľky, keď uviedla, že keby navrhovateľka mala odporkyňu skutočne rada, nedostala by ju do takejto situácie. Podľa jej vyjadrenia navrhovateľka odporkyni zasahovala do života, hovorila jej, čo a ako má robiť. Dokonca sa stalo, že odporkyni pred jej deťmi trhala vlasy. Toto však na vlastné oči nevidela. Počula to v telefóne počas telefonického rozhovoru s odporkyňou a tiež počula krik detí. Následne spolu s manželom išli do domu odporkyne. Bolo to v sobotu asi 8.2.2014. Do domu odporkyne išli spolu s manželom na základe obsahu telefonického rozhovoru, keď mala obavu z toho, že manžel odporkyne túto zbije. Poprela, že by bola niekedy osobne prítomná pri fyzickom útoku manžela odporkyne voči odporkyni. Po príchode do domu odporkyne im odporkyňa povedala, že ju manžel zbil. Manžel odporkyne jej vtedy na jej otázku s hrdosťou povedal, že by to nespravil každý. V tú sobotu videla na tele odporkyne stopy po fyzickom násilí. Odporkyňa mala takéto stopy na ruke a na tvári. išlo o modriny na rukách a na čele. Vyslovila ľútosť na tým, že odporkyňa v tom čase nešla na políciu, resp. nenavštívila lekára. Deti odporkyne v čase ich príchodu do domu plakali. Navrhovateľka a manžel odporkyne v čase ich príchodu do domu odporkyňu osočovali, vulgárne jej nadávali. V dome odporkyne sa zdržala v čase od 11.00 hod. do 19.00 hod. Počas tejto doby dozerala na deti, hrala sa s nimi na dvore. Doplnila, že po úmrtí jej matky odporkyňa navrhla navrhovateľke, aby sa k nej nasťahovala do domu. Navrhovateľka však uviedla, že nikam nejde, že radšej „zdochne“. Toto jej povedala sama navrhovateľka. Vzťah navrhovateľky k odporkyni nikdy nebol taký, ako má ona vzťah k svojim deťom. Navrhovateľka odporkyňu navštevovala len zriedka. Dokonca po narodení mladšej dcéry odporkyne, ich navrhovateľka nebola navštíviť bezprostredne, ale až po dlhšom čase. Konštatovala, že navrhovateľka je jednoducho taká. Uviedla, že odporkyňa sa o deti starala sama, nikto jej nepomáhal. Keď potrebovala pomoc, doniesla dcéry k nim. Dokonca v čase, keď mala mladšia dcéra odporkyne ovčie kiahne, bola u nich. Svedkyňa tiež uviedla, že sa s navrhovateľkou napriek tomu, že sú sestry, nenavštevuje, pretože ju navrhovateľka oklamala. Pred udalosťou vo februári 2014 sa s odporkyňou stretávali podľa časových možností, každé dva - tri týždne, prípadne raz za mesiac. Tiež vyslovila názor, že pokiaľ by odporkyňa a jej deti mali k navrhovateľke dobrý vzťah, odporkyňa by svoje deti nenosila k nim. Deti sa navrhovateľky boja, dokonca nechcú, aby bolo meno navrhovateľky pred nimi spomínané. Navrhovateľka sa o deti odporkyne nestarala ani počas prázdnin v roku 2013, keď odporkyni povedala, že sa má sama starať o svoje deti, keď ich už porodila. Vie to od odporkyne, ktorá jej to povedala.

Svedok Tibor Gyurcsovics starší vo svojej výpovedi uviedol, že je manželom sestry navrhovateľky. Odporkyňa je jeho krstná dcéra. Považoval za hanbu, že sa navrhovateľka ako matka súdi so svojou dcérou. Podľa jeho názoru si tieto veci mali vybaviť doma. Nechápal, prečo sa navrhovateľka domáha od odporkyne vrátenia domu. Konštatoval, že navrhovateľka sa od odporkyne v jednom konaní domáha úpravy styku s deťmi odporkyne a v tomto konaní sa domáha vrátenia domu a chce ich vyhodit' na ulicu. Opísal svoj vzťah k deťom odporkyne, ktoré má rád. Konštatoval, že problému vo vzťahu medzi navrhovateľkou a odporkyňou sa začali po úmrtí jeho svokry - starej matky odporkyne. Dokým totiž stará matka odporkyne žila, odporkyňu chránila. Čo sa týka incidentu vo februári 2014 uviedol, že si vypočul telefonický rozhovor a počul o tom, že navrhovateľka odporkyňu zbila a tiež počul plakať deti. Telefonický rozhovor prebehol medzi odporkyňou a jeho manželkou. Telefón však bol zapnutý na hlasný odposluch. On počul plač detí a a manželka mu vtedy povedala, aby išli do Hurbanova do domu odporkyne. Tiež

uviedol, že deň predtým odporkyňa zbil jej manžel. Osobne tento fyzický útok nevidel, na tele odporkyne, konkrétne na jej krku však videl stopy - modriny. Na iné stopy, ktoré by videl na tele odporkyne sa nepamätal. Rovnako ako svedkyňa Katarína Gyurcovicsová vyslovil ľútosť nad tým, že odporkyňa vtedy nešla na ošetrenie k lekárovi. Stopy na tele odporkyne videl v sobotu keď prišli do domu odporkyne. O útoku manžela odporkyne na odporkyňa sa dozvedel od staršej dcéry odporkyne, ktorá mu to povedala. Tiež mu povedala, že ju manžel odporkyne vyzval, aby doniesla nôž, že odporkyňa podreže krk. V tú sobotu jeho manželka zostala v dome odporkyne, on odišiel do rodičovského domu v J.. Doplnil, že do domu odporkyne v P. išli niekedy poobede. On sa tam zdržal asi hodinu alebo hodinu a pol. V čase ich príchodu do domu odporkyne, už bolo ticho. V dome bola vtedy odporkyňa, navrhovateľka, deti a manžel odporkyne. Z domu odišiel v sprievode mladšej dcéry odporkyne a spolu išli do J.. Keď vyšli z ulice, na ktorej je dom odporkyne, dcéra odporkyne mu povedala, že môžu ísť hocikde len nie doprava (smerom na R. J.). Dieťa s ním išlo preto, lebo majú spolu dobrý vzťah a v dome bola dusná atmosféra, tak sa mu zdalo vhodné, aby dieťa išlo s ním. Sám sa opýtal mladšej dcéry odporkyne či chce ísť s ním a dieťa mu povedalo, že áno. Dňa 1.3.2014 bol opäť v rodičovskom dome v J.. Vtedy mu zavolala manželka, že v dome odporkyne je zase nejaký problém a povedala mu, aby tam išiel. V čase jeho príchodu do domu odporkyne tam manžel odporkyne so staršou dcérou odporkyne nebol, pretože išli na vystúpenie cirkusu do Komárna. On sa s navrhovateľkou vtedy pohádal, žiadal, aby dala odporkyňa pokoj. Navrhovateľka potom zatelefonovala manželovi odporkyne a ten sa následne vrátil do P. Od momentu telefonátu do príchodu manžela odporkyne mohli prejsť asi štyridsaťpäť minút. Manžel odporkyne túto pred ním nazval „kurvou“ a odpľul si smerom k nej. Navrhovateľka však vtedy odporkyňa ako svoju dcéru neochránila. Vyslovil želanie, aby navrhovateľka a manžel odporkyne dali odporkyňa pokoj, aby si mohla žiť vlastný život. Tiež uviedol, že pred rokom 2014 chodil do domu odporkyne často. S odporkyňou a jej manželom mali postavený spoločný fóliovník. V období od mája do septembra rokov 2012 a 2013 bol v dome odporkyne každú sobotu. Navrhovateľku v dome odporkyne videl len zriedka. Doplnil, že pracoval v zahraničí približne do roku 2011. Po narodení mladšej dcéry odporkyne sa ho dieťa bálo, neskôr sa však jej správanie zmenilo a to v čase, keď mladšia dcéra odporkyne začala navštevovať škôlku. Odvtedy sa už stretávali častejšie a častejšie aj chodil do domu odporkyne. Svedok vypovedal aj o tom, že odporkyňa už spolu s deťmi vo svojom dome nebýva, nevedel však časovo vymedziť odkedy. Z domu odišli preto, že tam nemali pokoj, boli neustále pod nátlakom. Odporkyňa sa s ním zvykla rozprávať o svojich problémoch, tiež deti odporkyne sa mu často sťažujú.

C. D. v rámci svojej svedeckej výpovede uviedol, že s nárokom navrhovateľky, ktorá sa od odporkyne domáha vrátenia daru - rodinného domu, ktorý jej darovala pred osemnástimi rokmi, nesúhlasí. Uviedol, že on by niečo také nežiadal. Uviedol, že v minulosti ho kontaktovala navrhovateľka a žiadala ho, aby sledoval odporkyňa kde chodí a čo robí a tiež aby sledoval jej mobil. Bolo to približne v januári alebo februári 2013. On však žiadosti navrhovateľky nevyhovel. Odporkyňa vždy pomáhal, požičal jej peniaze, pomohol s autom. Konštatoval, že svedkom žiadnej hádky medzi účastníkmi konania nebol. Tiež nebol svedkom fyzického útoku navrhovateľky, resp. manžela odporkyne voči odporkyňa. Počul o tom však od svojich rodičov a tiež mu telefonovala odporkyňa a povedala mu, že ju navrhovateľka udrela pred jej deťmi. Povedal jej, že jej pomôcť nevie, nech ide na políciu. Ona s tým však nesúhlasila. V máji alebo júni 2013 mu telefonovala odporkyňa a plakala. On jej povedal, aby prišla na do Komárna, že tu pôjde na políciu. Odporkyňa žiaden útok voči nej cestou polície neriešila. Od svojich známych sa dozvedel, že manžel odporkyne túto pred nimi ohováral a nazval ju „kurvou“ a zlou ženou. Toto správanie sa manžela odporkyne odsudzoval. Tiež bol osobne prítomný pri tom ako manžel odporkyne voči tejto použil spomínané vulgárne slová. Bolo to niekedy v mesiaci august alebo september 2013. Boli na nejakej rodinnej oslave, keď medzi odporkyňou a jej manželom došlo k hádke ohľadne otcovstva detí odporkyne a pri tejto hádke použil manžel odporkyne na jej adresu rôzne vulgárne nadávky. Doplnil, že od svojich štrnástich rokov chodil do domu odporkyne, pomáhal jej pri prestavbe domu, chodili sa spolu zabávať (on, odporkyňa a manžel odporkyne). Navrhovateľka sa však už aj vtedy do všetkého starala. Vzťahy medzi odporkyňou a jej manželom sa zhoršili v decembri roku 2012. Odporkyňa bola vtedy pod veľkým psychickým tlakom, jej manžel a navrhovateľka ju obviňovali z mimomanželského pomeru. Doplnil, že problémy vo vzťahu medzi účastníkmi konania sa začali potom ako zomrela jeho stará matka. Ona bola jediným spojníkom ich rodiny a rodinu držala pokope. Vzťahy účastníkov konania sú podľa jeho názoru zlé a nenávisťné asi osem rokov.

V priebehu konania navrhovateľka doplnila údaje o číslach sim karty z mobilného telefónu, ktorý našiel manžel odporkyne dňa 6.2.2014 v dome odporkyne. Uviedla, že ide o sim kartu číslo: XGXXXXXXXXXXXXB a telefónne čísla, z ktorých prichádzali sms správy boli: XXXXXXXXXXXX,

XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Z odpovede spoločnosti Orange Slovensko, a.s. zo dňa 26.6.2015 súd zistil, že v období od 13.11.2013 do 20.2.2014 bola k telefónnemu číslu: XXXXXXXXXXXX zákazníka: H.. U. L., r.č. XXXXXXXXXXX, bytom E. XXXX/XX, P. evidovaná SIM karta číslo: XXXXXXXXXXXXX.

Ako vyplynulo z pripojených spisov Okresného súdu Komárno sp. zn. 7C/37/2014 súd rozsudkom č.k. 7C/37/2014-53 zo dňa 21.11.2014 rozhodol, že C. F. nie je otcom maloletej U. F., nar. XX.X.XXXX. Na tunajšom súde sa pod sp. zn. 6C/174/2015 vedie aj konanie o zapretie otcovstva k staršej dcére odporkyne F. F., ktorá má v rodnom liste zapísaného ako otca C. F.. V predmetnej veci tunajší súd doposiaľ vo veci samej nerozhodol. Odporkyňa R. F. podala na tunajšom súde proti C. F. dňa X.X.XXXX návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k mal. F. F. na čas po rozvode manželstva. V predmetnej veci doposiaľ tunajším súdom vo veci samej rozhodnuté nebolo, konanie sa vedie pod sp. zn. 9P/39/2016. Navrhovateľka C. F. na tunajšom súde iniciovala konanie o úpravu styku s maloletými deťmi odporkyne - svojimi vnučkami F. F. a U. F., ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 12P/240/2014. Návrh na začatie konania v tejto veci bol podaný dňa 13.8.2014 a odôvodnený bol tým, že R. F. - matka detí navrhovateľke zabraňuje v styku s maloletými deťmi, hoci je ich starou matkou a s deťmi mala veľmi pekný vzťah. Tunajší súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 12P/240/2014-87 zo dňa 9.2.2016, ktorým upravil styk starej matky C. F. s maloletými deťmi F. F. a U. F. tak, že stará matka je oprávnená stretávať sa s deťmi každú poslednú nedeľu v mesiaci v čase od 11.00 hod. do 16.00 hod.. Matke maloletých detí R. F. uložil povinnosť deti riadne pripraviť a včas ich odovzdať starej matke v mieste bydliska maloletých detí a starej matke uložil maloletí deti riadne a včas vrátiť matke maloletých detí v mieste ich bydliska. Toto rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Návrh na rozvod manželstva medzi odporkyňou a C. F. bol podaný aj zo strany manžela C. F.. Konanie sa viedlo pod sp.zn. 12P/69/2014, návrh na začatie konania bol však v tejto veci vzatý späť a konanie bolo uznesením č.k. 12P/69/2014-64 zo dňa 7.4.2015 zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2015.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných, a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka umožňuje osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý môže darca vyvolať tým, že jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie daru. Darca tak môže urobiť vtedy, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Občiansky a ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Napriek tomu je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje len také konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu však nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale len také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie v značnej intenzite alebo ich sústavné porušovanie. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napr. predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí. Hrubým porušením dobrých mravov sa obvykle rozumie porušenie značnej intenzity, alebo o porušovanie sústavné a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Nie každé chovanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného chovania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, naplňuje znaky ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym chovaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií, a nielen podľa subjektívneho názoru darcu. K platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, alebo členom jeho rodiny. V prípade, že právny úkon je

obsiahnutý v žalobe, nastávajú účinky okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru ani jej obsah. Výzvu na vrátenie daru je preto nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu, ako prejavu vôle, podľa ustanovenia § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka.

K samotnému uplatneniu práva na vrátenie daru súd uvádza, že toto prebieha v dvoch fázach. Darca na základe právom uznaného dôvodu jednostranným právnym úkonom odvoláva poskytnutý dar a žiada o jeho vrátenie. Odôvodnenie odvolania daru má za následok zánik nadobudnutého vlastníckeho práva k daru a obdarovaný je povinný dar vrátiť podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. navrhovateľ následne môže žiadať o vypratanie nehnuteľnosti.

Účinky darovacej zmluvy sa platným odvolaním daru nerušia od začiatku (*ex tunc*), keďže nejde o zrušenie zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale *ex nunc*, t. j. až od okamihu, keď prejav vôle darcu bol doručený do sféry vplyvu obdarovaného, týmto momentom sa obnovuje vlastnícke právo darcu. Obdarovaný sa týmto momentom teda stáva neoprávneným držiteľom veci (§ 131 Občianskeho zákonníka). Ak darca uplatní svoje právo na vrátenie daru a sú naplnené zákonné podmienky pre vrátenie daru, zanikne právny vzťah z darovania priamo zo zákona a to dňom, kedy bola výzva doručená obdarovanému. Darca svojim jednostranným právnym úkonom musí odvolávať poskytnutý dar a následne, prípadne súčasne, žiadať o vrátenie daru. Odôvodneniu odvolania daru má za následok zánik nadobudnutého vlastníckeho práva k daru a obdarovaný je povinný vydať vec darcovi. V prípade, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a obdarovaný odmieta darcovi nehnuteľnosť dobrovoľne vydať a prepísať v katastri nehnuteľností, darca sa musí proti obdarovanému domáhať vrátenia daru na súde žalobou o určenie vlastníckeho práva k daru podľa § 80 písm. c) O.s.p., pretože až určovací výrok súdu je podkladom pre zápis vlastníckeho práva darcu k daru do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie súdu priamo nezakladá vznik vlastníckeho práva darcu, ale je len právnym titulom pre zápis vlastníckeho práva darcu do katastra nehnuteľností, ktorý sa vykoná záznamom podľa § 34 katastrálneho zákona. V prípade uplatnenia takéhoto nároku súd rieši ako predbežnú otázku, či boli splnené podmienky pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. obci P., okres F., evidovaných Okresným úradom F. katastrálnym odborom na LV č. I. ako parcely registra „C“ KN parcelné číslo I., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcely registra „C“ KN parcelné číslo XXXX, druh pozemku: záhrady o výmere XXX m² a stavby - rodinného domu so súpisným číslom XXXX. nachádzajúceho sa na parcele číslo XXXX, ktoré darovala odporkyni darovacou zmluvou zo dňa 20.9.1996 a to z dôvodu hrubej nevďačnosti odporkyne voči nej. V zmysle § 630 Občianskeho zákonníka vzniká darcovi právo domáhať sa vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Ak darca uplatní toto svoje právo na vrátenie daru, právny vzťah z darovania zanikne okamihom, kedy dôjde prejav jeho vôle obdarovanému. Týmto okamihom sa obnoví pôvodný právny vzťah a obdarovanému vznikne povinnosť vydať predmet daru darcovi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, ktoré však v dôsledku svojho trvania, priebehu a pôsobenia na darcu alebo členov jeho rodiny nadobudne povahu hrubého porušenia dobrých mravov. Takýmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napríklad fyzické násilie, hrubé urážky a neposkytnutie potrebnej pomoci. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného (i keby bola taktiež nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by

bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

V zmysle § 80 O.s.p., návrhom na začatie konania (žalobou) možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o:

- a) osobnom stave,
- b) splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušeniapráva,
- c) určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

K tomu, či je daný právny záujem na určení, súd prihliada z úradnej povinnosti, a to v ktoromkoľvek štádiu konania. Žaloba o určenie podľa § 80 písm. c) O.s.p. nemôže byť spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať o splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b) O.s.p.. Určovacia žaloba (§ 80 písm. c) O.s.p.) má spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnutie ochrany právu žalobcu predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva (určovacia žaloba preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b) O.s.p.). V prípade možnosti žalovať priamo splnenie povinnosti, treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a vedie len k nárastu súdnych sporov. Uvedená zásada, že žalobca sa nemôže žalobou úspešne domáhať určenia právneho vzťahu alebo práva tam, kde sa môže domáhať splnenia povinnosti podľa § 80 písm. b) O.s.p. však neplatí vtedy, ak žalobca (napriek možnosti domáhať sa priamo splnenia povinnosti) preukáže, že má naliehavý právny záujem na určení určitého práva alebo právneho vzťahu; v takomto prípade treba jeho určovaciu žalobu považovať za procesne prípustnú. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením, či tu právny vzťah alebo právo je či nie je, vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa žalobe na plnenie). Treba zdôrazniť, že nejde o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa žalobca domáha a z zlých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu; záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snáď spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá - ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo.

Súd hodnotiac otázkou existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľky na požadovanom určení (že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností špecifikovaných v podanom návrhu na začatie konania) dospel k záveru, že navrhovateľka svoj naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) O.s.p. v prejednávanej veci osvedčila, keď až určovací výrok súdu je podkladom pre zápis vlastníckeho práva darcu k daru do katastra nehnuteľností.

Vychádzajúc z vykonaného rozsiahleho dokazovania súd dospel k záveru o dôvodnosti navrhovateľkou uplatneného nároku. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že navrhovateľka sa v tomto konaní domáha určenia, že je vlastníčkou označených nehnuteľností na tom základe, že uplatnila svoje právo darcu voči obdarovanej (odporkyni) na vrátenie daru, keďže sa domnieva, že sú splnené zákonné podmienky na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Podaním predmetného návrhu na určenie sa navrhovateľka domáha dosiahnutia stavu pred darovaním, t.j. toho, aby bola v katastri nehnuteľností opäť vedená ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností, pričom takýto stav možno dosiahnuť len žalobou o určenie vlastníctva, ktorá odstráni stav neistoty v právnom vzťahu navrhovateľky. Naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k označeným nehnuteľnostiam tak navrhovateľka v konaní preukázala. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež preukázané, že navrhovateľka jednostranným právnym úkonom doručeným odporkyni dňa 8.4.2014 dar odvolala a

odporkyňu vyzvala na jeho vrátenie, pričom v tomto podaní špecifikovala konkrétne konanie a správanie sa odporkyne voči nej a členom jej rodiny, ktoré považovala za hrubo porušujúce dobré mravy a ktoré bolo dôvodom pre uplatnenie si nároku na vrátenie daru. Týmto momentom, t.j. doručením predmetného podania odporkyňi, sa obnovilo vlastnícke právo navrhovateľky ako daryne k predmetu darovania a odporkyňa ako obdarovaná sa týmto momentom stala neoprávneným držiteľom veci (§ 131 Občianskeho zákonníka). Navrhovateľka vo výzve na vrátenie daru uviedla, že odporkyňa podľa jej názoru nespĺňa ani základné atribúty slušného a čestného správania sa, ako ani vďačnosti a úcty, ktorú od nej očakáva nielen vo vzťahu k sebe, ale aj vo vzťahu k svojim vnučkám a manželovi odporkyne. V podaní obvinila odporkyňu, že dôsledkom jej správania sa došlo k hlbokému rozvratu vzťahov v rodine, predovšetkým vzťahu účastníčok konania ako matky a dcéry. Konštatovala, že v dňoch 6. a 7. februára 2014 sa snažila odporkyňi dohovoriť, aby prestala klamať svojho manžela, ubližovať svojej rodine a deťom a aby ukončila mimomanželský vzťah. Vtedy ju odporkyňa vyhodila z domu (ktorý jej navrhovateľka darovala) zo slovami: „Nie si moja matka, nikdy si ňou nebola a matku som nikdy ani nemala.“, čo sa jej veľmi dotklo, keďže odporkyňa tieto slová niekoľkokrát zopakovala s plnou vážnosťou a pred svojimi deťmi, teda jej vnučkami. Následne jej odporkyňa z kabelky odcudzila kľúče od predmetnej nehnuteľnosti - rodinného domu v úmysle zabrániť jej v prístupe do nehnuteľnosti. Za správanie sa v hrubom rozpore s dobrými mravmi považovala i vyjadrenie sa odporkyne na jej adresu v rámci telefonického hovoru odporkyne s jej manželom dňa 25.3.2014, kedy odporkyňa svojmu manželovi v telefonickom rozhovore povedala, že ho aj s jeho svokrou (navrhovateľkou) vykosť. Svedkami tejto udalosti boli aj deti odporkyne, ktorým odporkyňa od 7.2.2014 zakazuje akýkoľvek styk s navrhovateľkou, hoci je ich starou matkou a s deťmi mala dobrý a láskyplný vzťah. Rovnako za správanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi označila konanie odporkyne, ktorá jej v minulosti dala mobilný telefón a platila jej paušál, avšak tento jej po spomínaných udalostiach bez akéhokoľvek upozornenia a vysvetlenia dala zablokovať a zrušila jej paušál, čo navrhovateľka brala ako schválnosť zo strany odporkyne. Správanie sa odporkyne, ktorá počas manželstva udržiavala intímny pomer s iným mužom, považovala za absolútne priečiace sa rodinným hodnotám a hodnotám, ktorým ju počas celého života viedla, toto správanie sa odporkyne považuje za neúctivé, dokonca dehonestujúce nielen voči svojej osobe ale aj voči manželovi odporkyne a s ohľadom na svoje vnučky - deti odporkyne aj za rizikové. Za nemorálne a nepatričné označila vo výzve na vrátenie daru aj konanie odporkyne, ktorá po úspešnom absolvovaní oplodnenia cestou asistovanej reprodukcie pri staršej dcére zavádzala svojho manžela aj ohľadom počatia mladšej dcéry, pričom počatie tohto dieťaťa cestou asistovanej reprodukcie už bolo vyvrátené. Vo výzve na vrátenie daru navrhovateľka tiež uviedla, že nehnuteľnosti, ktoré žiada od odporkyne vrátiť tejto v minulosti darovala v dobrej viere, že sa odporkyňa bude voči nej i voči členom svojej rodiny (svojmu manželovi a deťom) správať úctivo a v súlade s dobrými mravmi.

Súd bol tejto súvislosti povinný skúmať ako predbežnú otázku, či správanie sa a konanie odporkyne vo vzťahu k navrhovateľke a členom jej rodiny, špecifikované vo výzve na vrátenie daru, spĺňa zákonné atribúty konštatovania, že ide o správanie sa a konanie, ktoré je možné definovať ako hrubé porušenie dobrých mravov.

Vykonaným dokazovaním predovšetkým zo zhodného tvrdenia účastníčok konania mal súd jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázané, že vzťahy navrhovateľky a odporkyne boli do incidentu v dňoch 6. a 7.2.2014 normálne a z oboch strán znesiteľné. Navrhovateľka a odporkyňa síce nikdy nemali vzťah, ktorý možno nazvať vrúcny, napriek tomu však žili a správali sa jedna k druhej v rámci spoločensky akceptovateľnej normy správania sa. Vzájomný vzťah účastníčok konania bol od roku 2012 zhoršený potom ako začala mať navrhovateľka podozrenie o mimomanželskom vzťahu odporkyne. Nakoľko sa však odporkyňa s navrhovateľkou na túto tému rozprávať nechcela, navrhovateľka to s ňou neriešila a správanie sa odporkyne akceptovala. Vzťah účastníčok konania sa vážne narušil a vyhrotil až následkom incidentu v dňoch 6. a 7.2.2014, čo potvrdili nielen účastníčky konania, ale aj všetci vypočutí svedkovia (svedkovia V. D. starší, F. D., V. D. a C.T. len nepriamo). Konflikt medzi účastníčkami konania bol motivovaný tým, že manžel odporkyne našiel v dome odporkyne mobilný telefón s sms správami, o ktorých zistil, že ich posielal MUDr. U. L. a odporkyňa bola obvinená manželom odporkyne a navrhovateľkou z nevery a mimomanželského pomeru s MUDr. U. L.. Mimomanželský pomer s odporkyňou nepriamo potvrdil i svedok MUDr. U. L., ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že k odporkyňi prechováva náklonnosť, pričom tiež uviedol, že s odporkyňou a jej deťmi žije počnúc od letných prázdnin roku 2015 v spoločnej domácnosti v nehnuteľnosti, ktorá je v jeho vlastníctve. V priebehu konania sa odmietol vyjadriť ku skutočnosti, či s odporkyňou udržiaval, resp. udržiava i intímny styk. Podnet, ktorý vyvrcholil do konfliktu medzi účastníčkami konania a manželom odporkyne odporkyňa nepopierala, tiež

nepopierala, že jej manžel v dome našiel mobilný telefón, že telefonoval na telefónne číslo, z ktorého boli na tento mobilný telefón prijímané správy ako ani to, že odosielateľom týchto správ bol MUDr. U. L., ktorý sa v dôsledku rodinného konfliktu aj dostavil do domu odporkyne za účelom vysvetlenia celej situácie. Tento konflikt radikálne narušil vzájomný vzťah účastníčok konania, keď dňa 6.2.2014 bol rodinný problém riešený nielen medzi odporkyňou a jej manželom ale i za prítomnosti navrhovateľky, H.. U. L., jeho dcéry H.. F. J. a P. L. - susedy odporkyne. Účastníčky konania i všetci spomenutí svedkovia zhodne vypovedali, že v rámci tohto stretnutia bola odporkyňa a MUDr. U. L. vyzvaní, aby povedali pravdu, či medzi nimi je ľubostný pomer a tiež sa riešila otázka otcovstva mladšej dcéry odporkyne. Konflikt sa preniesol aj do nasledujúceho dňa, keď medzi účastníčkami konania došlo k potýčke, pri ktorej navrhovateľka vytrhla odporkyňu z ruky mobilný telefón. Tento konflikt potvrdili svedkovia V. D. starší a F. D., ktorí v čase predmetného konfliktu s odporkyňou telefonovali a v telefóne počuli plač detí. Preto sa spoločne dňa 7.2.2014 dostavili do domu odporkyne a svedkyňa F. D. v dome zotrvala do večerných hodín. Rodinný spor vyvolaný obvinením odporkyne z nevery chcela navrhovateľka vyriešiť tým, že od odporkyne žiadala, aby jej povedala pravdu. Tento jej úmysel potvrdil aj manžel odporkyne, P. L., H.. U. L. a H.. F. J., ktorí dňa 6.2.2014 boli v dome odporkyne a všetci zhodne uviedli, že navrhovateľka sa od odporkyne i MUDr. U. L. dožadovala, aby povedali pravdu, či medzi nimi je ľubostný vzťah. Fyzický ani slovný útok medzi účastníčkami konania ani jeden zo svedkov v rámci predmetného rozhovoru netvrdil. Podľa vyjadrenia svedkyne Mgr. F. J. bol v tom čase slovný spor medzi odporkyňou a jej manželom. S ohľadom na podozrenie z nevery však súd považoval slovný konflikt odporkyne s jej manželom za normálny a prirodzený. Čo sa týka podozrenia z mimomanželskej známosti odporkyne (ktoré správanie sa navrhovateľka vo výzve na vrátenie daru označila a považovala za hrubé porušenie dobrých mravov, za konanie amorálne, nečestné a priečiace sa hodnotám, ku ktorým odporkyňa počas celého jej života viedla) súd mal v konaní jednoznačne preukázané, že odporkyňa počas svojho manželstva udržiavala mimomanželský pomer. K tomuto záveru súd dospel predovšetkým vychádzajúc zo zistení tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/37/2014, v ktorom konaní bolo vykonaným dokazovaním zistené, že k splodeniu mladšej dcéry odporkyne mal. U. F., nar. XX.X.XXXX nedošlo zákrokom asistovanej reprodukcie, pretože odporkyňa sa v čase rozhodnom pre počatie tohto dieťaťa takéhoto zákroku nezúčastnila. Nakoľko manžel odporkyne zo zdravotných dôvodov nemôže byť biologickým otcom dieťaťa, súd konštatuje, že jediným možným spôsobom ako došlo k počatiu mladšej dcéry odporkyne U. F. je pohlavný styk odporkyne s iným mužom, než je jej manžel v čase rozhodnom pre počatie tohto dieťaťa. Zistenie tejto skutočnosti je rozhodujúce bez ohľadu na to, s kým odporkyňa túto mimomanželskú známosť udržiavala. Toto správanie sa odporkyne súd vyhodnotil ako hrubé porušenie dobrých mravov nielen voči navrhovateľke, ale predovšetkým voči manželovi odporkyne a jej deťom, ktoré osoby navrhovateľka dôvodne považuje za členov svojej rodiny. V tejto súvislosti súd konštatuje, že odporkyňa je jediným potomkom navrhovateľky, preto je logické, že navrhovateľka za najbližších členov svojej rodiny považuje manžela a deti odporkyne. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež preukázané, že odporkyňa sa na adresu navrhovateľky vyjadrila slovami, že nie je jej matka, nikdy ňou nebola a že matku nikdy ani nemala. Takéto vyjadrenie zo strany odporkyne potvrdil svedok C. F., ktorý bol účastníkom takéhoto vyjadrenia odporkyne a tiež svedkyne P. L. a H. O., ktoré počuli hádku odporkyne s navrhovateľkou a tiež počuli ako sa odporkyňa vyjadrila, že navrhovateľka nie je jej matkou. Súd mal za to, že takéto slová odporkyne smerované navrhovateľke mohli navrhovateľku raniť, keď vykonaným dokazovaním zo strany odporkyne v priebehu konania odznelo, že za svoju matku skôr považovala svoju starú matku. Nakoľko navrhovateľka je napriek konfliktu stále matkou odporkyne, súd vyhodnotil tieto slovné vyjadrenia odporkyne, ktoré odporkyňa nikdy neodvolala a v priebehu konania ich svojim správaním sa voči navrhovateľke, citelnou averziou a absolútnou neochotou vzájomný vzťah medzi ňou a navrhovateľkou zmeniť, za hrubé a dlhodobé porušenie dobrých mravov zo strany odporkyne. Za takéto správanie sa odporkyne považoval i vyjadrenia odporkyne, že navrhovateľku vykostí, ktoré vyjadrenie sa odporkyne potvrdil svedok C. F.. Pokiaľ ide o konanie odporkyne, ktorým navrhovateľke zablokovala mobilný telefón a zrušila jej paušál, ktorý jej do momentu predmetného incidentu v dňoch 6. a 7.2.2014 uhrádzala, súd toto konanie odporkyne nepovažoval za konanie, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ale za konanie, ktoré je s ohľadom na predmetnú situáciu a narušenie vzťahu účastníčok konania pochopiteľné. Obranu a tvrdenia odporkyne, že bola fyzicky napadnutá navrhovateľkou a svojim manželom (ktoré tvrdenie použila na obranu svojej osoby a odôvodnenie svojho správania sa k navrhovateľke) v konaní ničím preukázané neboli, pretože svedecké výpovede V. D. staršieho a Kataríny Gyurcovicsovej (ktorí ako jediní svedkovia spomínali fyzický útok voči odporkyňu) sa rozchádzali v tvrdení o viditeľných stopách po fyzickom útoku na tele odporkyne, keď F. D. hovorila o viditeľných stopách na oboch rukách a čele odporkyne a svedok V. D. starší hovoril o viditeľných stopách na krku odporkyne, pričom obaja zhodne tvrdili, že tieto stopy fyzického násillia videli na tele

odporkyne dňa 7.2.2014 po príchode do domu odporkyne. V priebehu konania tiež nebolo preukázané kto sa mal voči odporkyne dopustiť tohto fyzického násillia, keď obaja svedkovia reprodukovali len to, čo im povedala samotná odporkyňa, pričom osobne prítomný pri žiadnom fyzickom útoku smerovanom voči odporkyne neboli. Fyzický útok pritom zo strany odporkyne nebol riešený ani oznámením tejto skutočnosti na príslušnom oddelení policajného zboru ani návštevou lekára za účelom ošetrenia.

V konaní bolo nielen výpoveďami účastníčok konania ale aj výpoveďami všetkých svedkov preukázané, že odporkyňa prestala navrhovateľku akceptovať ako svoju matku a správať sa k nej z úctou bežne prechovávanou potomkom voči svojmu rodičovi. Postupne vylúčila navrhovateľku zo svojho života i zo života svojich detí, pričom v súčasnej dobe účastníčky konania dlhodobo nie sú v žiadnom kontakte a odporkyňa nadviazanie akéhokoľvek kontaktu s navrhovateľkou, resp. prediskutovanie udalostí, ktoré viedli k úplnému odcudzeniu sa, odmieta. Tento postoj a správanie sa odporkyne, ktoré sa po podaní návrhu na začatie konania zintenzívnilo a vyvrcholilo tým, že odporkyňa vylúčila navrhovateľku nielen zo svojho života ale i zo života svojich detí a navrhovateľka bola nútená podať návrh na súd a žiadať o určenie styku so svojimi vnučkami (konanie Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/240/2014), pričom z prejavov odporkyne počas pojednávania súd vycítil averziu odporkyne voči navrhovateľke, súd vyhodnotil ako hrubé porušenie dobrých mravov značnej intenzity a tiež sústavné porušovanie dobrých mravov. Odporkyňa ako obdarovaná musí akceptovať, že prijatím daru jej vznikla povinnosť vďačnosti voči darcovi a členom jeho rodiny počas celého života darcu, pretože v prípade správania sa obdarovaného, ktoré darca vníma ako nevďačnosť a hrubé porušenie dobrých mravov má darca právo domáhať sa vrátenia daru. Z výpovedí účastníčok konania i všetkých svedkov súd dospel k záveru, že vzťah odporkyne k navrhovateľke je negatívny, až nenávisťný. Odporkyňa napriek tomu, že je jedinou dcérou navrhovateľky, voči navrhovateľke neprechováva žiadne úprimné city, vďačnosť, resp. úctu ako voči svojej matke a staršej osobe, naopak navrhovateľku úplne vylúčila zo svojho života i života svojich detí, ktoré v dôsledku osobnej účasti pri incidente dňa 6. a 7.2.2014 mohli a s najväčšou pravdepodobnosťou aj utrpeli traumy psychického charakteru, ktorá sa odrazila v ich postoji k odporkyne i manželovi odporkyne, ktorého do momentu incidentu považovali sa svojho otca a mali ho radi. Zo strany odporkyne súd nevidel žiadny náznak minimálnej ochoty napraviť, resp. obnoviť a zlepšiť vzťah k navrhovateľke, čo súd vyhodnotil ako správanie sa v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ktoré potvrdilo správnosť rozhodnutia súdu o dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľky. Preto súd návrh navrhovateľky vyhodnotil ako dôvodný a tomuto vyhovel.

Rozhodnutie o trovách konania súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. ponechal na osobitné uznesenie do 30 dní právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.